

Türk(men)ler nâhili musulman boldy?

Category: Kitapcy,Sözler,Taryhy makalalar

написано kitapcy | 23 января, 2025

Türk(men)ler nâhili musulman boldy? TÜRKLER NASIL MÜSLÜMAN OLDU?

Türk-İslamcı resmi tarihimizin gizlediği konu: Türkler nasıl Müslümanlaştı?

Bu konu Tarih dersi kitaplarımızda, Türklerin 9. ve 10. yy'da İslamiyet'i benimsediği yazılarak geçirilir. Türk boylarının kendi istekleri ile İslam'ı benimsedikleri sanısı verilir. Orta-Asya'dan göç etmiş Türk kabileleri henüz bir devlet olmamaları ve iç anlaşmazlıkları nedeniyle bilhassa Müslüman Emevilerin yaptığı katliamlara uğramışlardır. Şaman Türkler, Müslümanlar tarafından Curcan ve Talkan şehirlerinde çocuk, kadın, yaşlı demeden kitle katliamına uğramıştır. Orta Asya'dan batıya göç eden Şaman Türklerin hâkim kesimleri üç yüz yıl süren direnişlerine rağmen sonunda İslam'ı benimsemek zorunda kalmışlardır. Türk yönetici kesimlerin çıkarı açısından cihat ideolojisi, çok eşlilik gibi "yenilikler" nedeniyle İslâma uygundu.

Giderek daha çok siyasete bulaştırılmak istenen İslam, ilk olarak Türklere ne şekilde ve hangi şartlarda gelmiştir pek bilinmez, sanki bilinmesi de pek istenmez. Ancak, birçoğumuzun bilmediği, ya da bilmek istemediği bu tarih, en çok bilmemiz gereken konuların başında gelmektedir.

Aşağıdaki belge tamamen İslami kaynaklardan, Taberi ve Zekeriya Kitapçı gibi İslami tarihçi ve yazarlardan düzenlenerek hazırlanmıştır.

Türklerin ilk Müslümanlaştırılmaları ile ilgili 670'li tarihlere dayanan bilgiler ne yazık ki okullarda bize hiçbir zaman verilmemiş, verilen bilgiler ise, Türklerin Müslümanlığa geçişleri kendi istekleri ile olmuş gibi gösterilerek,

740'lara kadarki tarih atlanarak verilmiştir. İslam'ın Türklere zorla kabul ettirilmeleri ile ilgili 670'lerden başlayarak 740'lara kadar uzanan tarihin bize okullarda anlatılmamasının nedenlerini, bu kısa tarihi öğrenince biraz daha anlamak mümkün olabilecektir. Şimdi, bu atlanan 70 senelik tarihe bir göz atalım.

Müslüman Arapların Türklere İlk Saldırıları:

Seyhun ve Ceyhun nehirleri arasında bulunan bölge tarihi ipek yolu üzerindedir.. Türk beylikleri, bu bölgedeki, Buhara, Semerkant, Talkan, Baykent gibi şehirlerde yerleşmiş yaşıyorlar, deri imal ediyor ve pamuktan kâğıt üreterek bunları satıyor ve iyi de para kazanıyorlardı.. Bu üretimlerinin yanı sıra Altın madenleri çalıştırıyorlardı.. Özellikle adı zengin şehir manasına gelen, Semerkant'ın zenginliğinin o devirde dillere destan olduğu söylenir..

Bu zenginlik öteden beri Talancı Arapların iştahını kabartıyorduydu da, Türklerden çekiniyorlar ve araya sınır olarak koydukları Ceyhun nehrini geçmeye pek cesaret edemiyorlardı.. Çünkü daha önce Halife Osman zamanında, Muhammed bin Cerir komutasındaki Araplar İslam'ı yayma bahanesiyle oraları talan etmek için 2700 kişilik bir ordu ile Fergane'ye kadar girdiyse de Türkler tarafından yok edilmişlerdi. Ancak daha sonraları Muaviye tarafından, Ceyhun nehrinin altında kalan Horasan'ın tamamıyla işgal edilmesi ile o bölgede ilk Araplaştırma ve İslamlaştırma girişimleri başlamış oldu..

Buhara'nın Talan Edilmesi:

Horasan'ın kendileri tarafından tamamen işgal edilmesinden cesaret alan Araplar, Muaviye'nin ilk Horasan valisi olan, Ubeydullah bin Ziyad 673 yılında bu sefer ilkinden çok daha kalabalık 24.000 kişilik bir ordu ile Ceyhun nehrini geçerek Kibac Hatun yönetimindeki Buhara'yı kuşatır. Kibac Hatun diğer Türk beyliklerinden yardım isterse de bu yardım kendisine gelmez ve Araplar verdikleri kayıplardan dolayı Buhara'yı

işgal edemezlerse de tam anlamıyla talan ederler..

Daha sonra, Muaviye'nin ikinci Horasan Valisi, Halife Osman'ın oğlu Said'de Buhara'ya saldırmaya hazırlanır.. Kendisine diğer Türk Beyliklerinden yardım gelmeyeceğini anlayan Kibac Hatun, Said'le anlaşma yapmak zorunda kalır.. Bu anlaşmaya göre, Kibac Hatun, Said'e diğer Türk Beyliklerine yapacağı saldırılarda önüne çıkmayacağına dair güvence ve bu güvencenin teminatı olarak da Buhara'daki Türk asilzadelerinden rehinler verir.. (Bu sayı kimi tarihçilere göre 50 kimine göre de 80'dir) Bu anlaşmanın verdiği rahatlıkla Said, zenginliğini öteden beri duyduğu Semerkant'a saldırır.. Semerkant'ı baştan aşağı talan eder ve topladığı binlerce Türk gencini, köle pazarlarında satmak için Horasan'a getirir.. Said daha sonra Kibac Hatun'dan aldığı 80 kadar rehine tarafından bir punduna getirilmiş ve hançerlenerek öldürülmüştü. (Said'i öldürdükten sonra dağa kaçmayı başaran rehinlerin orada açlıktan öldüğü söylenir) Said'den sonra, Horasan Valisi Salim bin Ziyad olur. Horasan'da Muaviye'nin oğlu Yezid'e bağlıdır.. Ziyad'da aynı şekilde 680 yılında Türkleri İslamlaştırmak ve şehirlerini talan etmek için saldırır fakat püskürtülerek geri çekilirler.. Bu sefer, kendi orduları Türkler tarafından talan edilerek silahları alınır.. Daha sonra Araplar daha güçlü bir orduyla tekrar saldırır ve Türkleri gene talan ederler.. Bu talandan her Arap 2400 dirhem alır. (Bir kölenin satış fiyatı 300 ile 500 dirhem arasında olduğu düşünülürse, bu durumda aldıkları ganimet adam başına 7 veya 8 köleye eş değerdedir)

Haccac ve Rutbil:

İslam'da ilk asimilasyon 685 yılında Abdülmelik ile başlar.. Abdülmelik, etrafını İslamlaştırmaya, adı İslam tarihine kan dökücü zalim olan Haccac'ı kendisine yardımcı seçerek başlar. Abdülmelik önce civar halkların dillerini Arapçalaştırdı. Harac karşılığı önceden bazı hakları kabul edilmiş olan gayri Müslimlerin bütün haklarını geri aldı. Bu arada Haccac'ı Irak genel valiliğine atadı. Haccac'ın Irak'a genel vali atanmasından sonra Türklerin kaderinde ilk köklü değişiklikler

başlamış oldu. Haccac ilk olarak Ubeydullah ibni Ebi Bekri'yi Sicistan'a, Muhalleb ibni Ebi Sufra'yi da Horasan'a vali yapar. O tarihte, Sicistan'ın Türk Hükümdarı Rutbil'dir ve Araplara vergi vermektedir. Haccac, bununla yetinmez ve Ubeydullah'ı Rutbil'in üzerine göndererek ondan tam olarak teslim olmasını ister. Rutbil önce bu teklifi kabul etmek istemez.. Bunun üzerine Ubeydullah Rutbil'in üzerine yürür. Rutbil 18 fersah geriye çekilerek Ubeydullah ve ordusunu kuşatma altına alır. Ubeydullah, Rutbil'den kurtulmak için 700.000 dirhem teklif ederse de Rutbil kabul etmeyerek Arap ordusunu büyük bir bozguna uğratır. Buna çok kızan Haccac 40.000 kişilik büyük bir ordu toparlayarak, Abdurrahman ibn Esas komutasında Rutbil'in üzerine gönderir. Rutbil'i yenemeyeceğini anlayan Esas, bu sefer onunla anlaşır. Bu olay karşısında çılgına dönen Haccac, Esas'ı yakalatmak üzere bir birlik gönderirse de, Esas'ın ordusu bu birliği yenilgiye uğratır ve geri kalanları da Basra'ya kadar sürer. Ancak burada yenilen Esas'ın ordusu dağılır ve Esas Rutbil'e sığınır. Bunun üzerine Haccac, Esas'ı kendisine vermesi için Rutbil'i tehdit eder.

Vermediği takdirde çok büyük bir ordu ile üzerine yürüyeceğini ve bütün Türk şehirlerini harap edeceğini, verirse de kendisinden 7 sene hiç vergi almayacağını söyler. Türk şehirlerinin tekrar bir savaşa girmesini istemeyen Rutbil, 7 sene haraçtan muaf tutulacağını da düşünerek Haccac'ın bu teklifini kabul eder ve Esas ve yakınlarını Haccac'a teslim eder. Ancak, Rutbil Haccac'a güvenmekle hata yaptığını daha sonra anlayacaktır. Haccac Rutbil'den Esas'ı teslim aldıktan sonra derhal yeni bir ordu düzenleyerek 699 yılında Muhelleb bin Ebi Sufyan komutasında Türk şehirlerinin üzerine gönderir. Hocente, Kes, Sogd ve Nesef'i ele geçirirse de Türkler direnirler. Horasan valiliğine Muhelleb'in oğlu Yezid gelir. Yezid ibni Muhelleb'de Türk şehirlerini talan eder. Yezid'in savaşçıları, Harzem'den ele geçirdiği Türkleri boyunlarına damga vurarak köle pazarlarında satarlar. Bu tarihlerde, Araplar Türklerin yurtlarını devamlı olarak istila edip şehirlerini talan ettilerse de kalıcı bir üstünlük

sağlayamamışlar, elde ettikleri yerleri sonunda tekrar Türklere geri vermek zorunda kalmışlardı.

Kuteybe ibni Müslim:

705 yılında Abdülmelik öldüğünde yerine oğlu Velid geçer. Ve Türk tarihini önemli şekilde etkileyecek olay, Kuteybe ibni Müslim'in Horasan'a vali atanması olur. Bu zamana kadar kalıcı bir başarı elde edemeyen Araplar onun zamanında Türk yurtlarında kalıcı başarılar elde etmişlerdir. Türklerin gerçek anlamda kılıç zoru ile Müslümanlaştırılmaya başlamaları Kuteybe zamanında olmuştur. Vali olduğu andan itibaren, Türk Beyliklerinin toptan işgal edilerek İslamlaştırılması için çok güçlü bir ordu kurmaya başlar. Merv'de askerleri toplayarak, Allah kendi dininin aziz olması için size bu toprakları helal kıldı der. Sanki, Bakara suresi 193'ü "Yalnız Allah dini kalana kadar onlarla savaşın..." ya da "8.Enfal/.39'u "Din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın!". ayetlerini savaşçılara hatırlatarak Arap ordusunu Türklerin üzerine sürer. Kuteybe ilk olarak Baykent'i kuşatır. Diğer Beyliklerden Türk Savaşçılar Baykent'in savunmasına yardıma gelirler. İki ay süren bir savaş olur. Kuteybe tam bir zafer kazanamazsa da, Türkleri haraca bağlayan bir anlaşma yapmaya zorlar. Şehir yıkımdan kurtulur ama, şehre giren Araplar anlaşmaya rağmen şehrin bir kısmını yağmalarlar ve şehirden ayrılırken arkalarında bir de askeri garnizon bırakırlar. Başlarına gelecekleri anlayan Türkler ayaklanmaya başlarlar ve kendi aralarında silahlanarak karşı bir mücahit birliği kurarlar, Baykent'de karışıklıklar başlar. Bunun üzerine Kuteybe Baykent'e tekrar gelerek ne kadar silahlanan Türk varsa hepsini öldürtür. Kadınları ve çocukları esir alır ve şehri tekrar baştan aşağı yağmalar.

Taberi'nin anlatımlarına göre, Kuteybe'nin aldığı ganimetlerin haddi hesabı yoktur. Taberi, bütün Horasan'ı işgal ettiklerinde dahi bu kadar ganimet toplayamadıklarını söyler. Şehrin yağmasından sonra, daha önce Horasan'da Merv'e getirilmiş olan Arap aileleri, Merv'den getirilerek Baykent'e

yerleştirilir. Muhafız birlikleri oluşturulur. Valilik'den vergi tahsildarlığına kadar bütün denetim organları Araplar'dan oluşturulur. Türklerin Budist ve Zerdüşt inançlarını simgeleyen bütün heykeller toplatılır, taş olanlar kırılır, altın olanlar eritilerek ganimet olarak Araplar tarafından alınır. Bunlar, Enfal suresinde yazdığı gibi, sanki Araplara Allah'ın verdiği ganimetlerdir. Daha sonra esir edilen kadın ve çocuklar kocalarına ve babalarına geri satılır. Müslümanlar, Baykentli Türklerin neleri var neleri yoksa almışlar, şehrin onarımı da gene Türklere kalmıştır. Bundan sonra sıra gelir Buhara'nın tamamen işgal edilip Mslmanlaştırılmasına...

Buhara'nın Tekrar Kuşatılması ve İlk Türk Katliamı:

Kuteybe Merv'de büyük bir hazırlık yapar. Bu arada Vardana ve Buhara beylikleri arasında çatışmalar vardır. Müslümanlara karşı mücadele etmek için bu çatışmalar derhal durdurulur ve Vardan Hudat, Kuteybe'ye karşı Türklerin başına geçer. Kuteybe nce, Numiskent ve Ramitan'a saldırır ve buraları kolayca istila eder. Demirkapı nlerinde Vardan'la çarpışırlar. Vardan savaşı kaybeder ve Buhara'ya doğru çekilir. Ancak Kuteybe'de, savaştan yorgun düştüğü için Buhara'yı alamadan Merv'e geri döner. Haccac bunu başarısızlık olarak kabul eder ve, Buhara'yı mutlaka alması için Kuteybe'ye emir verir. Kuteybe büyük bir hazırlık yaparak bir sene sonra tekrar Buhara'yı kuşatır. Türkler direnir ve Kuteybe başarılı olamaz, ordusu dağılmaya başlar. Bunun zerine Kuteybe her bir Türk başı için askerlerine 100 dirhem vaad eder. Para hırsı ile gayrete gelen Araplar, şehri istila ederler. Bütün direnen Türkler kılıçtan geçirilerek tam bir katliam yapılır, Araplar Türk kadınlarına tecavüz ederler, beğendikleri kadınları ya cariye olarak kullanmak ya da köle pazarında satmak üzere alıkoyarlar. Erkeklerden de binlerce kişiyi köle olarak satmak üzere beraberlerinde götürürler. Araplardan oluşan yeni bir idari kurumlaşma yapılır. Diğer beyliklerden tepkiler gelmeye başlayınca da, Buhara Melikesi Hatun'un oğlu Tuğ Sad kukla

hükümdar yapılır. Tuğ Sad tarihe hain bir işbirlikçi olarak geçer. Daha sonrada Müslüman olarak oğluna da, efendisi Kuteybe'nin ismini vererek bağlılığını kanıtlar. Etkili bir kolonizasyon yapmak isteyen Kuteybe bunun için öncelikle yerli halkı İslamlaştırmaya başlar. Buhara halkı önceleri Müslüman olmuş gibi görünseler de bu dini kabul etmek istemezler. Kuteybe Türklerin aslında Müslüman olmadıklarını, evlerinde İslami kuralları tatbik etmediklerini anlar ve yeni bir yöntem geliştirir. Bu yöntemle göre Türkler evlerini Araplarla paylaşmak zorunda bırakılırlar ve bu şekilde bire bir kontrol altına alınırlar. İslami kurallara uymayanlar ise ağır cezalara uğratılırlar. (Bugün, bazı İslami yazarlar bu getirilen tedbirlerin İslam'ın Türkler tarafından kabul edilmesinde çok yarar sağladığını açıkça ifade ederler. Bu yaklaşım da üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur.)

Kuteybe'nin bu zorlamaları karşısında, halktan bazı direnişçiler çıkar. Gizlice silahlanırlar. Bu durum karşısında Araplar camiye dahi silahsız gidemez olurlar. Kuteybe baskıları arttırır, kendi aralarında örgütlenen Türkleri yakalattırıp öldürtür. Bu arada yeni vergi yasaları getirir. Yerli halk, halifeye yılda 200.000 dirhem, Horasan valisi Haccac'a da 10.000 dirhem vergi ödemeye mecbur bırakılır. Bunun dışında Arap askerlerinin atlarına yem temin etmeye, oraya getirilip yerleştirilen Arap ailelerine odun temin etmeye ve onlara tahsis edilen arazilerde çalışmaya mecbur bırakılırlar. Kadınlar, kızlar Araplara cariye yapılırlar. Buhara Türkleri bu yıllarda dünyadaki çok az milletin yaşadığı vahşeti ve ızdırabı yaşar. Kuteybe'nin getirip Türk evlerine yerleştirdiği Arap'lar, Türklerin o zamana kadar yaptıkları bütün birikimlerinin üzerine konarlar, Türklerin tarlalarını alır ve Türkleri o tarlalarda çalıştırırlar. İşte Tek din İslam oluncaya kadar savaşın diyen ayet, Arapları Türklerin sırtından geçimlerini sağlayacak ortamı yaratmıştır. Allah dini dedikleri İslam, Ahzab Suresi / 50 de olduğu gibi, savaşta gasp edilen Türk kızlarını da ganimet olarak görür, ve Araplara cariye olmalarını helal kılar. Cuma namazı zorunlu hale getirilir. Yine de Türklerden rağbet görmez. Bunun

üzerine Kuteybe, namaza gelenlere 2 dirhem vaad ederek önce fakirler üzerinde İslam'ın etkili olmasını temine çalışır. Bu uygulama nispeten başarılı olur. Fakir halktan para için camiye gidenler olur.

1. Büyük Katliam: (Talkan Katliamı)

Buhara'da olanlar diğer Türk Beyliklerinde de etkilerini gösterir. Aynı şeylerin kendi başlarına geleceğinden korkmaktadırlar. Sogd meliki Neyzek Tarhan şehrinin yıkıma uğramaması için Kuteybe ile anlaşmak zorunda kalır. Bu anlaşmaya göre Tarhan haraç verecek ve tarafsız kalacaktır. Ancak bu tarafsız kalmalar ve Türklerin birleşememeleri Arapların işlerini kolaylaştırmış ve Türk beyliklerini istedikleri gibi istila edip talan etmişlerdir. İlk olarak saldırıya uğrayan Kibac Hatun'a diğer beyliklerden yardım gelmeyince, o yardımı esirgeyenler aynı akıbete uğramışlardır. Bu olaylarda Türklerin belli bir şekilde organize olamamaları da onların Araplar tarafından istila edilmelerini kolaylaştırmıştır. Neyzek Tarhan daha sonra Kuteybe ile yaptığı anlaşmada hatalı olduğunu ve bu anlaşmanın kendisine hiçbir güvence getirmeyeceği gibi diğer Türk Beylerine de ihanet etmiş olacağını anlar. Tohoristan'a dönerek bütün Türk Beyliklerine birer mektup yazar ve onları ortak bir direnişe girmeleri için uyarmaya çalışır.. İlk olumlu yanıt Talkan meliki Sehrek'den gelir. Tarhan'ın planlarını öğrenen Kuteybe, buna karşılık Belh şehrinde hazırlık yaparak, baharda büyük bir ordu ile Talkan şehrine doğru yürür. O ana kadar bir direniş hazırlığı yapamayan Talkan şehri meliki Sehrek, Kuteybe'nin gelişinden önce şehri terkeder. Şehre hiç savaşımadan giren Kuteybe'nin adamları şehirde eli kılıç tutabilen ne kadar erkek varsa hepsini kılıçtan geçirirler. Bu katliam o zamana kadar yapılanların en büyüğüdür. Kuteybe bu katliamı diğer beyliklere ibret olması için yapar. Kuteybe'nin askerleri öldürebildikleri kadar öldürürler, geri kalanları da, Talkan yolu üzerindeki ağaçlara asarlar. Bu yolun 4 fersah (24 Km.) mesafelik bölümü Türklerin ağaçlara asılan cesetleri

ile doludur. Talkan katliamı tarihe, Arapların o güne kadar yaptıkları katliamların en büyüğü olarak geçmiştir.

Halk, Müslüman Araplarla savaşmadığı halde, Kuteybe ve askerleri sırf diğerlerine örnek olsun diye 40.000 kadar kişiyi kılıçtan geçirmiş, ağaçlara asmıştır. Bütün bunlar hep İslam adına yapılmıştır. Kuteybe, Talkan katliamından sonra Suman'a girer. Erkeklerin pek çoğunu öldürterek, kadınlarını ve kızlarını cariyeye olarak alıkoyar. Daha sonra Kes ve Neseef'de aynı şeyleri yapar. Erkekler öldürülür, Türk kadın ve kızları utanç verici bir şekilde Araplara cariyeye olurlar. Daha sonra Faryab'a yönelir ve Faryab'ın teslim olmasını ister. Faryab halkı başlarına gelecekleri bildiklerinden teslim olmaya yanaşmazlar. Erkekleri dövüşerek ölürler. Bütün şehir yakılır. Araplar bu şehre yakılmış şehir anlamında Muhtereka derler. Kuteybe, Faryab'dan sonra, Tarhan'ın çekildiği kale Bazgis'i kuşatır. 2 ay süreyle devamlı olarak buraya saldırır fakat bir sonuç elde edemez. Bu arada kış yaklaşır. Kuteybe'nin kışın savaşacak gücü yoktur ancak, kale içindeki Türklerin de yiyecekleri bitmiştir. Her iki tarafta savaşın kendileri için kaybedildiğini düşünür. Kuteybe son olarak bir hileye başvurur. Tarhan'ın yanına Muhammed bin Selim adındaki adamını gönderir. Muhammed ibni Selim Tarhan'ın teslim olması durumunda kendisine hiç bir şekilde zarar gelmeyeceği güvencesini verir. Kalenin açlık içinde olmasından dolayı Tarhan'ın Kuteybe'nin teklifini kabul etmesinden başka yapılacak bir şeyi yoktur. Komutanları ile görüşüp teklifi kabul ederler. Silahlarını teslim ederek kaleden çıkarlar. Tarhan kaleden çıkar çıkmaz yakalanır, etrafı hendek açılmış bir çadırdaki zincire vurulur. Kuteybe bu arada Tarhan'ı hemen öldürmez. Haccac'a haber göndererek ne yapacağını sorar. Haccac Tarhan için, "O bir Müslüman düşmanıdır hiç aman vermeden öldür" der. Kuteybe önce Tarhan'ın iki oğlunu, Tarhan'ın ve toplanan halkın gözü önünde öldürtür. Arkasından 700 kadar Türk savaşçısının başlarını gene Tarhan'ın ve halkın gözü önünde kestirir. Tarhan'ı da bizzat kendisi öldürür. Bütün kesilen başlar Haccac'a gönderilir. Kuteybe sanki Kuran'daki ayetleri yerine getirmiştir.

9 Tevbe. 123. Ey iman edenler! Kâfirlerden yakınınızda olanlara karşı savaşın ve onlar (savaş anında) sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki, Allah sakınanlarla beraberdir.

Tarhan'ın öldürölmesinden sonra, Kuteybe, Aral Gölü'nün altında bulunan Harzem bölgesine yürür. Harzem'de Caygan ile Havarizat arasında taht kavgası vardır.. Kuteybe Caygan'la işbirliği yapar. Önce Havarizat ile etrafındakileri öldürtür. Arkasından Camhud melikini yenerek 4000 civarında esir alırlar. Ancak, daha sonra bunlar Kuteybe'nin emri üzerine öldürölürler.

Bu olay, Ziya Kitapçı'nın, İslam Tarihi ve Türkler adlı kitabında aynen şöyle anlatılır; Bu harplerden birinde, et-Taberi'nin bütün tafsilatı ile anlattığına göre, bir defasında Abdurrahman b. Müslim, Kuteybe'ye, 4.000 esirle gelmişti. Kuteybe, Abdurrahman'ın böyle kalabalık Türk esirleri ile geldiğini görünce hemen tahtının çıkarılmasını ve bir meydana kurulmasını istedi. Tahtının üzerine mağrur bir eda ile oturan Kuteybe, bu Türk esirlerinden bin tanesini sağına, bin tanesini soluna, bin tanesini arkasına ve bin tanesinide önüne dizilmelerini söylemiş ve sonrada Arap askerlerine dönerek yalın kılıç bu Türklerin kafalarının koparılmasını emretmiştir. Cebbar, zorba, insafsız Arap komutanının etrafının bir anda bu Türklerin kafa kol ve gövdeleri ile bir kan gölü haline geldiğinden hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır. Bu tür savaşlarda öldürölün Türklerin haddi hesabı yoktu. Nitekim bu vahşetten adeta gururlanan bir Arap şairi Kaah el-Aşkari şöyle haykırmıştır, Kazah ve Facfac önlerinde korkudan birbirlerine sarılmış zavallı Türkleri öldürdüğünüz geceleri hele bir hatırlayınız.

Herkesi kılıçtan geçirdiniz. Sadece ata dahi binmeyecek yaşta küçük çocuklar kaldı. Binenlerde o hırçın atların sırtında sanki bir yük gibiydiler. (Sayfa 314)

Harzem'de ayaklanan halk, Kuteybe ile işbirliği yaptığı için Caygan'ı öldürür. Bunun üzerine, Kuteybe bütün Harzem'i yakıp yıkar, halkı kılıçtan geçirir. Harzemli ünlü Türk bilgini, Biruni Harzem'deki uygarlığın yok edilmesini şu şekilde

anlatır. “Kuteybe, her çareye başvurarak Harzemlilerin yazılı dilini bilenleri, geleneklerini koruyanlarını, bütün bilginleri öldürttü, böylece herşey karanlıklara gömüldü. İslam Harzemlilerin içinde girerken, onların tarihi hakkında bilinenleri artık öğrenme olanağı bırakmadı. Harzem’i yıktıktan sonra Kuteybe, Semerkant üzerine yürür. Semerkant meliki Gurek üzerine gelen Müslümanlara karşı diğer Türk Beyliklerinden yardım ister. Taşkent ve Fergane’den yardım gönderir, fakat gelen birlikler yolda Kuteybe’nin askerleri tarafından pusuya düşürülerek yok edilirler. Semerkant, kuşatılır. Araplar mancınık ateşi ile saldırırlar. Daha fazla dayanamayacağını anlayan Gurek, Kuteybe ile anlaşmak zorunda kalır. Bu anlaşmaya göre;

Semerkant Araplara her yıl 2.200.000 altın ödeyecektir.

Bir defaya mahsus olmak üzere 30.000 Türk gencini esir olarak verecektir.

Şehirde Cami yapılacaktır.

Şehirde eli silah tutan kimse dolaşmayacaktır.

Tapınak ve putlardaki tüm mücevherler Kuteybe’ye teslim edilecektir.

Daha sonra Kuteybe, altından yapılan putları erittirerek alır ve Merv’e geri döner. Dönerken kardeşi Abdurrahman bin Muslim’i Semerkant’ın başına vali olarak bırakır. Kuteybe’nin Merv’e dönüşünden sonra, Türkler kendi aralarında işgalci Müslümanlara karşı bir direniş birliği kurarlar. Zaman zaman Ceyhun ırmağını geçerek Araplara pusu kurar ve ciddi zararlar verirler. Haccac Kuteybe’ye Taşkent ve Fergana’yi işgal etmesi talimatını verir. Kuteybe Taşkent’e gider fakat başarılı olamaz. Bu arada Haccac ölür. Halife Velid, Kuteybe’ye Türklere karşı savaşları devam ettirmesini söyler. Kuteybe bu sefer Kasgar’a doğru yola çıkar. Tam Kasgar’ı kuşatacakken Halife Velid ölür, yerine Süleyman ibni Abdülmelik halife olur. Bu yeni Halife ile arası hiç iyi olmayan Kuteybe Kasgar seferini yarıda bırakarak ona karşı ayaklanır, ancak kendi komutanları tarafından 11 yakını ile birlikte 716 yılında kafası kesilerek öldürülür. Çünkü Kuteybe’nin komutanları Halifeye karşı gelmek istememişlerdir.

2. Büyük Katliam: (Curcan Katliamı)

Kuteybe ve Haccac'ın ölümü, Arapların Türkleri Müslümanlaştırmak ve Türk şehirlerini talan etmek politikalarında bir değişiklik yapmamıştır. Öncelikle, Araplardaki Türklere karşı olan korku ortadan kalktığı için, Araplar, Kuteybe'den sonra da aynı şekilde Türk yurtlarına saldırılarını sürdürmeye devam etmişlerdir. Kuteybe'nin öldüğü aynı yıl olan 716 da, Yezid ibni Muhelleb Horasan'a vali atanır. İlk iş olarak Dağıstan'ı işgal eder. Dağıstan meliki Saltekin, Yezit'e karşı uzun süre dayanır. Sonunda Dağıstan düşer. Şehir yağmalanır ve 14.000 kişi öldürülür. Dağıstan'dan sonra Curcan'a yönelir. Curcan 300.000 dirhem karşısında savaşımadan teslim olur. Yezid, Curcan'a bir bölük asker yerleştirerek, Taberistan'a doğru yola koyulur. Taberistan Meliki, İsfahbed, Deylem melikinden 10.000 kişilik bir yardım alarak savaşa başlar. İsfahbed savaşırken, Curcan halkı da ayaklanarak Esed ibni Abdullah komutasındaki askerleri imha ederler. Yezid öfkeye kapılır, Curcan'lı Türkleri yendiğinde kanlarından değirmen döndürüp ekmek yiyeceğine dair Allah'a yemin eder. Askerlerini toplayarak Curcan üzerine yürür. Curcan beyi, şehirden çıkararak Curcan kalesine çekilir. 7 ay süren savaştan sonra, kale düşer. Curcan beyi öldürülür. Kaledeki askerler esir alınır. Araplar, daha sonra Curcan şehrine girerler. Burada da aynı şekilde Kuteybe'nin yaptığı katliama benzer bir katliam yapılır. Türkleri öldürerek, 4 fersah boyunca sağlam sollu ağaçlara astırır. Allah'a verdiği sözü yerine getirmek için, esir aldığı binlerce Türk'ü, Enderiz vadisindeki nehrin kenarına sürükler, orada askerlerine korumasız Türkleri öldürtür. Öldürülen Türklerin kanlarını nehre akıtır. Nehrin suyuyla akan kanlardan, ilerideki değirmenden un ve ekmek yaptırarak yer ve Allah'a verdiği sözü yerine getirir.

Katliamdan geriye kalan kız ve kadınlardan beş de biri cariye olarak halifeye ayrıldıktan sonra, geriye kalanlar askerler arasında ganimet olarak paylaştırılır. Kaynaklar Curcan katliamında Talkan katliamında olduğu gibi yaklaşık 40.000

Türk'ün öldürüldüğünü söylerler.

717 yılından sonraki zaman, Arapların kendi aralarındaki çatışmalarla geçer. Buraya kadar dikkat ederseniz, ilk Arap saldırıları başladığında Kibac hatun diğer Türk Beyliklerinden yardım istediği halde istediği yardım kendisine verilmemişti. Sonra o yardımı göndermeyenler, yardıma muhtaç duruma düştüler. Bu olaylardan Türklerin daha o zaman da aralarında tam bir birlik ve beraberlik sağlayamamış olduklarını görüyoruz. 717 yılında Ömer ibni Abdulziz halife olur. İki yıl sonra hastalanır yerine, 719 da, Yezid ibni Abdülmelik geçer. Yezid ibni Abdülmelik ile Yezid ibn Mehleb'in arası iyi değildir. Yezid ibn Mehleb hapse attırılır ancak, Yezid ibni Mehleb hapisten kaçarak, Basra'da örgütlenir ve Yezid ibni Abdülmelik'e karşı ayaklanır. 721'de Abbas ve Mesleme adında iki komutan önderliğinde kurulan hilafet ordusu Yezid ibni Mehleb ile savaşır. Bu savaşta Abbas ve Yezit ibni Mehleb olur. Yezit'in kafası kesilerek halife Yezit ibn Abdülmelik'e yollanır. Mesleme, Mehleb'in yakını olan yaklaşık 300 kişinin daha kafasını kestirerek öldürtür. Yezid ibni Mehleb'in oğlu olan, Muaviye ibni Yezid'de elinde bulundurduğu 32 kadar Mesmele taraftarının kafasını kestirtir. Aralarındaki savaş, Mehleb taraftarlarının tamamen yok edilmesi ile biter..

Mesmele, Mehleb'den ele geçirdiği aralarında Türklerin de bulunduğu cariyeleri Cerrah ibni Hakem'e satar. Bu arada, Yezid ibni Mehleb'in yerine getirilen yeni Horasan Valisi, Cerrah ibni Abdullah, Türkmenistan'ın iç kısımlarına bazı saldırılar yaparsa da başarılı olamaz. Kuteybe'nin ölümüyle birlikte Türk topraklarına yapılan akınlar eskisi kadar başarılı olamamışlardır. Bu dönemde İslam yayılmacılığı bir duraksama içine girer. Halife II. Ömer ibn Abdülaziz, işgal altında bulunan yörelerdeki Arap egemenliğinin her geçen gün biraz daha zorlaşır bir hale gelmesinden dolayı bu bölgelerde yaşanan gerginliğin azaltılarak İslam'ın kuvvetlendirilmesine çalışır. Kendisine bağlı yöneticilere, "Bundan böyle Türk Beyliklerine saldırmayın, hâkimiyetiniz altında bulunan bölgelerde gücünüzü arttırarak İslam'ı yaymaya çalışın" demiştir. Ayrıca, II. Ömer, Müslüman olan halklardan cizye

alınmamasını isterse de, Arapların gelirlerinde önemli ölçüde düşme olmasından dolayı bu karardan daha sonra, Türklerin Müslümanlıklarında samimi olmadıkları bahane edilerek vazgeçilmiştir. Bu arada Horasan'da Cerrah ibni Abdullah, yerine Abdurrahman ibni Nuaym atanmıştır.

Hakan Sulu'nun Göktürk Boylarının Başına Geçmesi:

Türkler, Arapların istilasına karşı direnişlerini Çin'den yardım isteyerek sürdürürler. Daha önce Araplarla işbirliği içinde olan Tugsad da, 718 yılında Çin imparatorundan yardım ister. Çin, Türklere yardım göndermez. Turgis Kaani Sulu, Batı Göktürk Boylarının başına geçerek, 720 yılında Sogd'daki Türklerin Araplara karşı isyanını desteklemek için bir birlik gönderir. Sulu'nun, Kur-Sul adındaki komutanı, Seyhun nehrini geçerek, Sogd'a gelir ve oradaki diğer Türklerle birleşerek, Semerkant'a doğru yürür. Arap Valisi, Said ibni Haris, Türkleri durduramaz ve Semerkant'a çekilir. Ancak Türkler Semerkant'ı kuşatamazlar. Bu arada Said ibni Haris yerine 721 yılında Horasan'a Said ibni Harasi atanır. 722'de Hisam Halife olur, Said ibni Harasi'yi görevden alarak yerine Müslim ibni Said'i atar. Müslim ilk olarak Afşin'i haraca bağlar. Seyhun'u geçerek bütün ekinleri ve ağaçları yakarak ilerler. Bunun üzerine Turgis Hakanı Sulu, Müslim'in üzerine yürür. Sulu'nun üzerine geldiğini öğrenen Müslim geri çekilmeye başlar. Seyhun nehri yakınlarında, bir başka Türk birliği tarafından durdurulur. Bir yandan yukardan Sulu'nun birlikleri ilerlediği için acele eden Müslim, zayıf vermesine rağmen, Seyhun nehrini geçerek Semerkant'a çekilir. Bu yenilgi üzerine, Müslim görevden alınır, yerine Esed ibni Abdullah atanır. Esed ilk olarak Hoten şehrini ele geçirerek yağmalar. Ancak, Turgis Hakanının Müslim'i kovalamasından cesaret alan halk Araplara karşı ayaklanır. 726 yılında Turgis Hakanı Sulu kararlı bir şekilde Esed'in üzerine yürür. Huttal'da çarpışır. Esed, Sulu karşısında ağır bir mağlubiyet alır. Bunun üzerine 727'de Esed'de görevden alınarak yerine Esres ibni Abdullah atanır. Esres halk üzerinde baskı uygulayarak denetim kurabileceğini

düşünürse de başarılı olamaz. Bir kısım halk Müslüman olduklarını söyleyerek vergi vermek istemezler ve Turgis'lerden yardım isterler. Turgis Hakanı Sulu 728 yılında Buhara'yı zapt eder. Bu arada Esres'in yerine Cüneyt ibn Abdurrahman geçer. Araplar Semerkant'a çekilir. Hakan Sulu ve Kur-Sul idaresindeki Turgis kuvvetleri 729 yılında 58 gün süreyle Arapları Kemerce kalesinde kuşatma altında tutarlar. Açlıktan ölme noktasına gelen Araplar Kemerce'den çıkarak teslim olurlar, yapılan anlaşma gereğince teslim olanlar Debusia'ya gönderilirler. Daha sonra Hakan Sulu, Semerkant'ı kuşatır. Semerkant'ın işgal komutanı Savra ibni Hurr, Cüneyd ibni Abdurrahman'dan yardım ister. Cüneyd yardıma gelmeden Savra ve Hakan Sulu Semerkant yakınlarında savaşırlar. Araplar savaşı kaybeder, Semerkant'ın Arap Karargâh komutanı Savra bu savaşta ölür. Halife Hisam, Kufe ve Basra'dan 20.000 kişilik ek bir kuvveti Cüneyd ibni Abdurrahman'a gönderir. Hakan Sulu 732'de Buhara'yı terk ederek çekilir. 734'de Cüneyd ibni Abdurrahman ölür, yerine Asım ibni Abdullah geçer, bir yıl sonra onun da yerine Halid ibni Abdullah geçer..

Hakan Sulu'nun Ölümü ve Cuzcan Beyinin ihaneti:

Hakan Sulu, 737 yılında Halid'in üzerine yürür. Araplar zayıf vererek Ceyhun'un güneyine çekilir. Türkler Ceyhun nehrini geçerek Arapları Belh'e kadar çekilmeye zorlar, ancak Cuzcan önderi, Arap'larla birleşerek Hakan Sulu'nun ülkesine çekilmesine sebep olur. Görüldüğü kadarı ile eğer Cuzcan önderi Araplarla işbirliği yapmamış olsaydı Hakan Sulu'nun ordusu muhtemelen Arapları Türk topraklarından temizleyecekti. Hakan Sulu ülkesine döndükten sonra bir zamanlar Araplara karşı beraber savaştığı Kur-Sul tarafından şahsi nedenlerden dolayı öldürülür. Bu gelişmenin birazda Çin tarafından tezgâhlandığı ve tarihte Çin'in Türk Beyliklerini birbirine düşürme siyaseti olarak görülür. Hakan Sulu'nun ölmesi Araplar arasında sevinçle karşılanır. Öyle ki Horasan Valisi Araplara Hakan'ın öldürülmesinden dolayı şükür orucu tutulmasını ister. Haberi Halife Hisam'a ulaştırırsa da, Halife bu haberin

doğruluğunu anlamak için güvendiği adamlarını yollayarak haberin doğruluğunu öğrenmelerini ister. Hakan Sulu'nun öldürülmesinden sonra Türkler bir daha toparlanamazlar. Arapların Türk yurtlarından temizlenmeleri ile ilgili umutları bir anda söner. Öncelikle Dikhanlar denen yerel egemenlikler Araplara büyük tavizler verirler. Müslümanlığı kabul eden kişilere büyük ekonomik çıkarlar sağlanır. Cizye olarak alınan vergilerin miktarları düşürülerek önceki zorlamalara göre çok daha yumuşak bir sömürü politikası uygulanır. Buraya kadar ki tarihte Türklerin zorla Müslümanlaştırılmalarına hizmet etmiş olan en önemli 2 isim, Arap Komutanı Kuteybe ve Hakan Sulu'nun tam önemli bir darbe indirmek üzereyken kendini Araplara satarak onlarla işbirliği içine giren hain Cuzcan Beyi'dir. Kur-Sul'da, Turgis Hakanı Sulu'yu şahsi çıkarları uğruna öldürerek ister istemez Arapların korkulu rüyasını ortadan kaldırmış, Müslümanlığın Türk topraklarında daha rahat bir şekilde yayılmasına neden olmuştur.

Kur-Sul'un Ölümü ve Türk Ordularının Dağılması:

Emevilerin son valisi, Nasır ibni Seyyar'ın valiliğe gelmesi ile birlikte Güney Türkistan'da Arap güçlerinde bir toparlanma başlar. Nasır, Arap hâkimiyetinin yumuşak bir politika ile daha kolay bir şekilde yayılabileceği bilinci ile güçlü bir ordu kurarak Türk topraklarına yayılır. 739 yılında Araplar Semerkant'a tamamen yerleşirler. Ancak, Seyhun nehrini geçmeye çalışırlarsa da, Kur-Sul komutasındaki Türk ordusu tarafından durdurulurlar. Sayı olarak Kur-Sul'un ordusundan daha kalabalık olmalarına rağmen, nehrin öte tarafına geçmeye cesaret edemezler. Ancak bu arada Araplar için hiç beklemedikleri bir gelişme olur. Araplara karşı saldırı düzenlemeyi planlayan ve bu nedenle nehrin etrafında keşif yapan Kur-Sul, Arap askerlerine yakalanır. Nasır, Kur-Sul'u hemen öldürerek cesedini Türklerin görebileceği şekilde Seyhun nehrinin kenarına astırır. Bu manzara çok geçmeden Türkler üzerinde beklenen etkiyi yapar ve Türk ordusu zaten sayıca üstün olan Araplar karşısında dağılır. Taşkent ve Fergana da

teslim olur. Nasır, bundan sonra Arap hâkimiyetini daha yumuşak politikalar uygulayarak sürdürür. Yurtlarını terk ederek giden Türklerin geri dönmeleri halinde vergi borçları affedilir. Halk içinden Müslüman olanlara bazı ekonomik ve sosyal çıkarlar sağlanarak, onların kendiliğinden Müslümanlığı seçmeleri teşvik edilir. İslam'ın taraftar bulabilmesi için, gerek korkutarak, gerek teşvik ederek gereken her türlü tedbiri alınır. Bu alınan tedbirler yavaş da olsa sonuç verir. Türk topraklarındaki son Emevi Arap valisi Nasır ibni Seyyar Türklere İslam'ı kabul ettirtmeyi başarmıştır.

Bizi ilgilendiren tarih buraya kadardır. Bundan bir süre sonra Arap topraklarında, Emevi Hanedanının egemenliği son bulur ve Abbasilerin devri kendini gösterir. 749'da Abbasiler Emevi Hanedanını zorlamaya başlar. Arap topraklarında başlayan iç savaş, Emevilerin dışarı yayılmaları için gerekli olan kuvvetin bölünmesine yol açar. Abbasilerle birlikte, Müslümanlaştırılan halklar üzerinde daha uyumlu, onların örf ve ananelerine uyan bir İslam uygulanır. Emevilerden sonra İslamiyetin evrensel bir din olduğu şeklinde uygulamalar yapılarak İslam'ın daha geniş kitlelere yayılmasına özen gösterilir. Bu şekilde önceleri Arap dini olarak kurulan din, giderek daha bir evrensel görünüm kazanır. Bu arada Araplar arası çatışmalar da giderek şiddetlenir. Araplar arası kavgada Mevaliler, yani azat edilmiş köleler de belli bir önem kazanırlar.

Bu çatışmaların içinde olan Arap şefleri Mevali'yi kendi taraflarına çekmek isterler. Ancak, bütün Müslümanları eşit gören İslam karşısında Mevali'nin durumu belirsizdir. Mevali, eşitliği öngören İslam adına, Arap üstünlüğüne karşı çıkar. Ali tarafı ve Peygamberin amcası Abbas'ın soyu, Emeviler tarafından kendilerinden hile ve zorbalıkla alınan iktidarlarının asıl sahipleri olarak görünmeleri, beraberinde bir takım siyasal sorunları da başlatır.. Bu arada, sınıfsal farklılıklar ve beraberinde yaşanan olumsuzlukların nedeni olarak, ezilen sınıf tarafından İslam'ın kendisi değil, Emevi hanedanın iktidarı sorumlu tutulur.

Müslüman Araplar Türklere Neden Saldırmıştır:

Genelde, bu tarihi bilen İslami çevreler, Müslüman Arapların Türklere saldırmasını, onları İslam dinine davet etmek, gerekirse bu uğurda zor kullanarak, onları İslam'a boyun eğdirmeye zorlamak şeklinde yorumlarlar.. Ancak tek neden bu değildir. Bu konu da ayrıca Zekeriya Kitapçı'nın Yeni İslam Tarihi ve Türkler adlı Kitabında anlatılmıştır. Aşağıdaki pasaj, aynı kitaptan alınma bir bölümdür.

Değişen Arap Toplumunun Yeni Hayat Anlayışı:

a) Harbeden Askerlerin Servete Kavuşma İsteği.

Arapları, Orta Asya'yı fethetmeye zorlayan bir diğer faktör de, savaşan askerlerin kısa zamanda büyük servet ve zenginliklere sahip olmaları idi. Değil daha sonraki devirler, ilk devirlerdeki fetih hareketlerinde bile sosyo-ekonomik nedenlerin çok önemli bir faktör olduğu ortaya çıkmaktadır. Genellikle Bedevi, çölde yaşayan, yoksulluk ve çok insafsız bir hayat mücadelesi içinde yoğrulan Araplar, daha İslam'ın ilk devirlerinde savaşan askerlerin, verilen yüksek maaş ve ganimetler dolayısıyla kısa zamanda büyük bir servet ve zenginliğe kavuştuklarını görmüşlerdir. Mücahit gazilerin bundan sonraki yaşantıları ve hayat seviyeleri bir anda değişmiş ve harbe iştirak etmeyenlere nazaran çok daha iyi ve müreffeh bir hayat sürmeye başlamışlardır. Bu kabil Arap bedevilerinin o zamanki durumu, bugün Anadolu'nun iç kısımlarından kalkarak aynı sosyo-ekonomik nedenlerle çalışmak için Almanya'ya giden Türk köylüsünü ve onun sosyal hayatında da meydana gelen baş döndürücü değişiklikleri hatırlatmaktadır. Bunun içindir ki Arap kabileleri çeşitli cephelerde savaşmak için, hatta Hz. Ömer devrinde, Medine'ye çok büyük kabileler halinde akın akın gelmeye başlamışlardır. Daha sonraları bunları Bedevi aileler takip etmiş ve dolayısıyla Arap yarımadasının dışına daha o devirlerden itibaren çok büyük bir Müslüman Arap göçü L. Caetani'nin ifadesiyle tarihte ilk defa Sami ırkının göçü başlamış

oluyordu. Tarihte belki ilk defa vaki olan bu Sami Arap göçü, Emeviler devrinde de bütün canlılığı ile devam etmiş, sadece İran'a değil, Türkistan'ın Buhara, Baykent, Semerkant gibi daha birçok büyük şehirlerine önemli ölçüde Arap aileleri yerleştirilmiştir. Özellikle Buhara'ya yerleştirilen bu kabil muhacir Arap aileleri o kadar çoktu ki, Kuteybe b. Müslim be yerleşik Arap nüfusu ve kesafetine dayanarak bu büyük Türk şehrini nerede ise kolonize etmeye kalkışmış ve bunda önemli ölçüde de muvaffak da olmuştur. Genellikle 25-50 bin arasında değişen ve aile efradıyla birlikte yapılan bu göçler, bir taraftan İran ve Türkistan'ın büyük şehirlerinin Arap nüfusuyla iskân edilmesine, diğer taraftan da siyasi Arap hâkimiyetinin bölgede daha kolay bir şekilde yerleşmesine ve hatta İslam dininin gelişme ve yayılmasına da yardım etmiştir.

b) Yaygın Geçim Sıkıntısı

Müslüman Arapları komşu ülkeleri ve bu arada Türkistan'ı fethetmeye zorlayan önemli sebeplerden bir diğeri de çok yaygın hale gelen geçim sıkıntısıdır. Nitekim el-Mesudi'nin en güzel kitap olarak tavsif ettiği ve fetih hareketlerini çok daha objektif kriterler içinde ele alan ilk tarihçilerimizden Belazuri'nin Fütuh-ul-Büldan adındaki kıymetli eserinde, Arapların geçim sıkıntısı yokluk ve mahrumiyetler içinde sürdürdükleri hayat mücadelesi nedeniyle komşu ülkeleri fethetmeye zorlandıkları ve bu ülkelerde çok büyük sayıda yerleştikleri hakkında sarih ifadeler vardır.

100.000'in üstünde Türk katledilmiştir.

50.000'in üstünde Türk genci köle ve cariye yapılmıştır.

Şehirler yağmalanmış, ganimet diye halkın her şeyi talan edilmiştir.

Tüm zenginlikler, tarihi eserler yok edilmiş, yakılmış, yıkılmıştır.

Dünyanın en büyük katliamlarından biri olan "Talkan Katliamında" 40.000 Türk kesilerek 24 km. yol boyunca ağaçlarda sallandırılmıştır. (Tarihte örneği çok azdır.)

Aynı şekilde "Curcan Katliamı"nda da esir alınan 40.000

Türk'ün nehir kenarında kafaları kesilmiş, nehrin suyu kıpkızıl olmuş, cesetler yine ağaçlarda sallandırılmıştır.

“Teslim olursanız canınız bağışlanacak” sözü hiç bir zaman yerine getirilmemiş, “Şeriat söz tanımaz” denilerek kadın-erkek kılıçtan geçirilmiştir.

Araplar tarihte yaşadıkları bu en büyük yağma ve talandan çok büyük servet elde etmişlerdir.

Türkler böyle bir vahşet ve mezalimi Çinlilerden dahi görmemişlerdir.

Bu tarihi gerçekler “İslam etkilenmesin” düşüncesiyle gizlenmekte, bahsedilmemektedir. Türkçü siyasetçiler dahi konuyu geçiştirmekte, bundan da Araplar nasiplenmektedir.

Araplar; TÜRK DÜNYASININ en büyük düşmanlarıdır.

Dünya tarihinin en büyük ve en kanlı katliamları, soykırımları olan Curcan ve Talkan katliamlarında on binlerce TÜRK kılıçtan geçirilmiş, Türk kadınlarına tecavüz edilmiş, Türk bebekleri Arap mızraklarının ucunda günlerce gezdirilmiş; Türklere zorla ve baskıyla İslamiyet kabul ettirilmiştir. Arapların Türk düşmanlığını anlatan ve bugün bile söyledikleri bir sözleri vardır: “Etrak’i bi-idrak” derler. Yani “Akılsız, idraksiz Türkler”. Günümüzde Kürt teröristleri eğiten, lojistik destek sağlayan, besleyen de yine Araplardır.

Ne yazık ki, günümüzde Araplara “Din kardeşi” gözüyle bakanlar ve ülkemizi Araplaştırmaya çalışanlar bulunuyor. Bunlar, Türk kanı taşımayan Arap melezidirler ve Arapları çok severler.

Arap ırkının, en önemli Türk düşmanlarından biri olduğu bilinmelidir. İslam dünyasında en sağlam kabul edilen hadis kitaplarında bile TÜRK DÜŞMANLIĞI açık ve nettir. Arap dünyasında TÜRK DÜŞMANLIĞI, hadis kitaplarına bile girmiştir. Hem de başlı başına bir bölüm olarak.

Bölümün adı da çok ilginç:

“Kıt'al-ut-Türk”. (Türklerin öldürülmesi – Katli)

Buhari’de, Ebu Davud’da ve Tirmizi’de bölümün adı bu.

ibn Mace’de “Bab-ut-Türk”, yani “Türkler Bölümü”, Müslim’de ise, “Kıyamet alametleri” arasında yer alıyor. “Peygamberliğinin bir kanıtı” olarak, gelecekte haber verilirken; “Kıyametin bir alameti” olarak Türklerle nasıl

çarpişılacağını, “Müslüman”ların, “Türkleri nasıl öldürecekleri”ni de anlatıyor. Hem “Türk” diye ad vererek, hem de “tarif” ederek, yüzlerinin, gözlerinin, burunlarının, derilerinin, renklerinin nasıl olduğunu anlatarak. Anlaşılan o ki, Türkler konusunda kendisine bir takım bilgiler verilmiş. Buna göre, “Türklerle öldürüşme”, ta! “Kıyamet”e dek söz konusu. Kıyametin bir alameti olarak da “müslümanlar”, yeryüzündeki “Türkleri öldürüp temizleyecekler”. Yoksa “kıyamet kopmayacak”.

İşte hadislerden bir kesim:

– Müslümanlar, Türklerle öldürülmedikçe, kıyamet kopmayacaktır. Yüzleri kalkan gibi, üst üste binmiş (kalın) derili olan bu toplumla... kıl giyerler.” (Bkz. Müslim, e’s-Sahih, Kitabu’l-Fiten/62-65, hadis no: 912; Ebu Davud, Sünen, Kitabu’l-Melahim/9 Babun fi Kıtali’t Türk, hadis no: 4303; Nesei, Sünen, Kitabu’l-Cihad/Babu Gazveti’t-Türk...)

– “Siz (müslümanlar), küçük gözlü, basık burunlu, yüzleri kalkan gibi, derisi üst üste binmiş olan toplumla öldürüşmedikçe kıyamet kopmayacaktır.” (Buhari, e’s-SAHih, Kitabu’l-Cihad/96; Müslim, e’s-Sahih, kitabu’l-Fiten/62 hadis no: 2912; Ebu Davud, Sünen, hadis no: 4304; Tirmizi, h. no: 2251; İbn Mace, h. no: 4096-4099)

TÜRK DÜŞMANLIĞINI hadislere kadar sokan Araplar, dünyada gelmiş geçmiş en aşağılık ve iğrenç ırklardandır.

Aslıtürkden AYBÜKEN. Taryhy makalalar